

סדר הלימוד ליום כה שבט [יום 143 בשנה]

ולכן התפלל משה אעברה נ"א, רוצה אני לעבור לארץ, ובזה ואראה את הארץ להאיר מחכמה עילאה דמתמן בא משה שהוא אב בחכמה, לכן נקרא אבי גדור (ויק"ר פ"א ג'), את הארץ שהוא שכינה שהיא חכמה תתאי. ובמלת אעבר"ה הפוך ותמצא צירוף ארבע"ה, שרמז על ארבע מאות עלמין דכסופין, להאיר בהם את הארץ הטובה, שהיא ארץ ישראל ארבע מאות פרסה מן ארבע יודין שבשם של ע"ב שהוא בחכמה, וזה יהיה דוקא כשהוא יהיה בארץ לפי שיניקתו משם, ולכן היה הוא אב של ישראל בחכמה, ארא"ה בגימטריא גד"ר, שהוא היה אביגדור"ר שצוה לישראל וגדר גדר להם הלאוין שלוקין עליהם שהם כמנין גד"ר. השיב הקדוש ברוך הוא אינו מן הראוי שתכנוס לארץ ישראל ולחבר חכמה עילאה עם חכמה תתאה, כי כבר בדרגא דילך פגמו ישראל בב' חכמות, כשעשו את העגל ואמרו קום עשה לנו אלהים, בזה שמטו פני שור מן המרכבה (שמו"ר פמ"ב ה'), והשר המנהיג את פני שור שמו אמציי"ה, שכוחותיה הם כמנין ב' חכמות בסוד חכמות בחוץ תרונה (משלי א כ), וזה סוד קו"ם עשה לנו אלהים (שמות לב [א]), במלת אלהים כתבנו שהוא סוד פני שור במ' רבתי, ובמלת קו"ם שמטו הממונה שהוא אמציי"ה חושבנא דדין כחושבנא דדין, ובזה פגמו בב' חכמות שהם עולים גם כן למספר קו"ם.

וזה הבטיח הקדוש ברוך הוא לאברהם, שאמרו רז"ל (ע"ז י"ד ע"ב) במסכת עבודה זרה של אברהם היתה ת' פרקים. והכוונה לפי שמדת אברהם שהוא אב בחכמה,

דתמן שם של ע"ב שהוא חס"ד שמשם יוצאין ת' עלמין דכסופין בסוד ארבע מאות שקל כסף (ראשית כד), לכן הבטיח לו הקב"ה שיחבר ב' החכמות ידו"ד. וז"ש קו"ם התהלך בארץ לארכו ולרחבו (בראשית יג [יז]), שהיא ת' על ת', וזה תזכה במלת קו"ם, מזה הטעם היה גלות שנייה ת' שנה, לפי שבת' שנה יש קמ"ו אלפים ימים, והעולם בכללו נקרא עולם שהוא מהלך קמ"ו אלפים רבבות אמה לתקן עולם במלכות שדי, נמצא שכבודו מלא עולם, דתמן אתרמזין ב' פעמים חכמ"ה שהוא מנין קו"ם. לכן אמרינן ברזא דמתניתין (בכורים פרק ג [ביכורים פ"ג מ"ב]) שאמר הממונ"ה קומו ונעלה ציו"ן דייקא, שהוא כולל ב' פעמים חכמה, אמר קומ"ו ולא בלשון אחר. אבל קומו דייקא ונעלה ציון, כי שם היה חבור ב' חכמות יחד, כמ"ש משה והלבנון, כי שם שער השמים לחכמה עילאה.

אם כן אחר שחטאו ישראל בעגל על ידי ערב רב שלקח משה עמו, השיב לו הקדוש ברוך הוא רב לך, מאחר שערב רב הוא שלך, ואתה גרמת שאמרו קום עשה לנו אלהים ופגמו בב' חכמות (עיין שמו"ר פמ"ב ו'), לכן אינו מן הראוי שיתקן אתה, ואל תוסף דבר אלי עוד, אבל אתה בעצמך רב לך, רצה לומר חכמה שהיא רב אני מוסר לך, עלה ראש הפסגה, ראש דייקא, שכן חכמה נקראת בדברי כל המקובלים ראש. ולכן משה שנתן תורת אמת שהיתה יניקתו מן חכמה עילאה, איתמר ראש דברך אמת (תילים קיט [קס]), ראש דייקא, ונתן לו הקדוש ברוך הוא רשות לראות ולהשיג סוד ד' יודין שבחכמה, אשר עליהם רמז את ידך החזקה שהוא רמז על ד' יודין, כמ"ש בזוהר

(תיקו"ז הקדמה ז' ע"ב) פותח את ידיך (תהלים קמה טז), הרי שדרש ידך מלשון יודך רומז על ד' יודין, ולכן אמר וראה בעיניך ימה וצפונה, שהם סוד ד' סטרין שמתפשטין בהם ד' מאות עלמין דכסופין, וכל סטרא וסטרא ק' עלמין.

אבל צו את יהושע וחזקהו בחכמה עילאה, ואמצהו בחכמה תתאה. ורמז במלת אמצהו לתקן פני שור שחטאו בו ישראל, ששר של פני שור נקרא אמציה, לכן אמר צו, אין צו אלא עבודה זרה (סנהדרין נ"ו ע"ב), שצוה אותן לזרוז את ישראל, כמ"ש בפרשת וילך (דברים לא טז) הנך שוכב עם אבותיך וקם העם הזה וזנה, שהוא אחד מה' פסוקים שאין להם הכרע, וסימן שלהם ואשמ"ם בראשיכם חסר י' כתיב (שם דברים א יג), נוטרייקון וק"ם, "ארור (בראשית מט ז), "משוקדים (שמות כה לד), "שאת (בראשית ד ז), "מחר (שמות יז ט), אלו אין להם הכרע כדאיתא (ביומא דף נ"ב ע"א), רזא עילאה איכא הכא. אבל מלת וקם, רמז הקב"ה מה שאמרנו שפגמו בעניין עבודה זרה בפני שור שלמעלה, שהוא סוד וק"ם כמ"ש, נמצא שהקב"ה הזהיר את יהושע לבטל את עבודה זרה, והוא לא ביטל אותה רק אחר כך בימי עזרא, לכן הקפיד קרא (נחמיה ח יז) על יהושע והחסיר לו אות משמו (ערכין ל"ב ע"ב), כמו שאמרנו לעיל באופן ד'.

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן — אופן קפ"ז

קלא

רצה משה ליכנס לארץ ישראל, לפי שצפה ברוח הקודש שבאחרית הימים יתקיים קרא אז יהפוך כל העמים שפה

ברורה לקרוא כלם בשם ה' ולעבדו שכם אחד, ומזה הטעם רצה משה ליכנס לארץ לקרב רחוקים ולהכניסן תחת כנפי השכינה, כמו שהתחיל ביציאת מצרים שלקח ערב רב עמו לפי שרצה לקרב רחוקים - ועל זה אמר ואתחנן אל ה', תפלתו היתה לשם ה', שיהיו כולם עובדים את ה' שכם אחד, בעת ההיא מה שיהיה לזמן העתיד, ההוא כתיב, רצה הוא לתקן משה לזמן הזה, לכן פתח באדני, שרצה להכניס כל הגוים תחת כנפי השכינה לגייר אותם שהוא סוד אדני, וגם נקראים גרים צדיקים - לכן ביקש משה אעברה נא, רוצה אני להעביר עתה את יד החזקה שממנה יונקים כל אומות העולם, ורוצה אני לקרב רחוקים ולהעביר הרע - ואראה הארץ הטובה, מלת הטובה דייקא, שיהיה יניקת מטטרון מטוב ולא מרע - וז"ש ההר הטוב הזה טוב דייקא ולא רע

רצה משה ליכנס לארץ ישראל, לפי שצפה ברוח הקודש שבאחרית הימים יתקיים קרא אז יהפוך כל העמים שפה ברורה לקרוא כלם בשם ה' ולעבדו שכם אחד (צפניה ג' [ט]), ומזה הטעם רצה משה ליכנס לארץ לקרב רחוקים ולהכניסן תחת כנפי השכינה, כמו שהתחיל ביציאת מצרים שלקח ערב רב עמו (שמות יב לח), לפי שרצה לקרב רחוקים. ועל זה אמר ואתחנן אל ה', תפלתו היתה לשם ה', שיהיו כולם עובדים את ה' שכם אחד, בעת ההיא מה שיהיה לזמן העתיד, ההוא כתיב רצה הוא לתקן משה לזמן הזה, לכן פתח באדני, שרצה להכניס כל הגוים תחת כנפי השכינה לגייר אותם שהוא סוד אדני, וגם נקראים גרים צדיקים. וסיים הוי"ה בנקודות אלהים, היא סוד גאולה אחרונה שתהיה בסוד בינה, אז יתחדש רוח בינה.

והתחיל לסדר מאחר שהחלות להראות לי, להראות בגימטריא מרכב"ה שלמ"ה, והיא מרכבה של מטטרו"ן שהוא סוד עץ הדעת טוב ורע, שבעולם היצירה מימין המרכבה שהיא מסטרא דטוב עומד מיכאל שר הגדול, עליו נאמר את גדלך, שהוא כהן גדול מימין מיכאל שהוא מצד הטוב. ומסטרא דרע יש רתיכא אחרא כמין חתיכה מרובעת, וכמו שהאריך בזה בספר כנפי יונה בחלק ג', עיין שם. ועל זה אמר את ידך החזקה, שאותו רתיכא יונקת מסטרא דרע מצד שמאל, חוזר ומפרש אשר מי אל כנגד מיכאל שהוא מצד ימין אשר יעשה כמעשיך, מצד השמאל אמר כגבורתך, כל אחת משני מרכבות אלו כל אחת היא עומדת על ארבעה רגלים. לכן ביקש משה אעברה נא, רוצה אני להעביר עתה את יד החזקה שממנה יונקים כל אומות העולם, ורוצה אני לקרב רחוקים ולהעביר הרע, ואראה הארץ הטובה, מלת הטובה דייקא, שיהיה יניקת מטטרו"ן מטוב ולא מרע, וז"ש ההר הטוב הזה טוב דייקא ולא רע.

